

WITRAŻE

Wypełnianie okien kolorowym szkłem pojawiło się w architekturze sakralnej już w X wieku. Zwykle polegało to na pokrywaniu szkła specjalnymi farbami a następnie je wypalano. Na powstających witrażach przedstawiano historie z Pisma świętego albo różne symbole. Dzięki nim, wierni mogli się lepiej modlić ale także mogli lepiej poznać swoją wiarę. Witraże przedstawiające np. moment stworzenia świata, albo narodzenia Jezusa czy też dramatyczne chwile Jego ukrzyżowania, pogłębiały wiarę, i uczyły wiary. Podobnie, witraże w naszym kościele ukazują różne symbole związane z naszą wiarą. Przypatrzmy się im teraz z bliska:

Kielich

Jest to dobrze znany symbol, który przypomina nam o ustanowieniu Eucharystii - *A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: "Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje". Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: "Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów.* (Mt 26, 26-30).

Ofiarowali: Franciszek, Józef i Adam Kisielewscy.

Pelikan

Według starych opowiadań, pelikan, aby uratować swoje młode, karmi je swoją krwią. Dlatego też stał się symbolem chrześcijańskim, bo przecież Chrystus ofiarował swoje życie dla naszego Zbawienia.

Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił - nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki".(J 6, 55-58).

Ofiarowali: Franciszek i Zofia Siska.

Korona cierniowa i trzy gwoździe

Korona cierniowa wykonana została przez żołnierzy Poncjusza Piłata ("*a żołnierze upletli koronę z cierni i włożyli Mu ją na głowę*" J19,2) zaraz po wyroku wydanym przez prokuratora. Żołnierze ukoronowali Chrystusa koroną cierniową, włożyli na Niego szkarłatny płaszcz, do ręki włożyli Mu trzcinę i podchodząc naśmiewali się z Niego (por. J 19,1-3). Korona cierniowa towarzyszyła Chrystusowi w drodze krzyżowej i w czasie śmierci. Według tradycji po zdjęciu Chrystusa z krzyża koronę zabrał jeden ze świadków Jego śmierci. Podobnie też gwoździe, zachowane przez jednego ze świadków stały się świętymi relikwiami męki pańskiej (Mt 27,35-37).

Ofiarowali: Rodzina Iwańczak.

Lilie i kątownik

Są to symbole św. Józefa. Kątownik przypomina nam, że Józef był stolarzem. A lilia wskazuje nam na Jego przyniooty jako czystego, niewinnego oblubieńca Matki Bożej.

Ofiarowali: Józef i Edward Jezwinski oraz Ignacy Markiewicz i Jakub

Rydzik

Winogrona i zboże

Eucharystia znaczy dziękczynienie. Jest to dziękczynienie złożone Bogu Ojcu przez Jezusa podczas ostatniej wieczerzy i ofiary na krzyżu. W czasie ofiary eucharystycznej przynosimy najpierw do ołtarza chleb i wino, które w momencie konsekracji stają się Chlebem i Krwią Chrystusa. Sposób w jaki powstaje wino i chleb – winogrona zgniecione aby uzyskać sok, ziarna starte na proch aby uzyskać mąkę – przypominają nam jak Jezus Chrystus został “starty na proch i zgnieciony” i nadaje winogronom i zbożu takie symboliczne znaczenie.

Ofiarowali: Kazimierz i Rozalia Kowalczyk oraz także Tomasz i Maryanna Kowalczyk.

Kadzielnica - Trybularz

“I przyszedł inny anioł, i stanął przy ołtarzu, mając złote naczynie na żar, i dano mu wiele kadzidel, aby dał je w ofierze jako modlitwy wszystkich świętych, na złoty ołtarz, który jest przed tronem. I wznosił się dym kadzidel, jako modlitwy świętych, z ręki anioła przed Bogiem”. (Ap 8,3-4)

Jest to metalowa puszka umocowana na łańcuszkach, w którym umieszcza się metalowy koszyk wypełniony rozżarzonymi węgielkami, na które sypie się kadzidło - substancje żywiczne i różne zioła zawarte w kadzidle pod wpływem spalania wydzielają aromatyczną woń i lekki dym. Właśnie ten zapach i unoszący się dym staje się w liturgii kościoła symbolem naszych modlitw, które zanosimy do Boga.

Ofiarowali: Bronisława Wójcik i Józef Przekop.

Monstrancja

Jest to przedmiot liturgiczny do umieszczania w nim konsekrowanej Hostii, używany podczas nabożeństw do wystawiania Najświętszego Sakramentu, adoracji, błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem oraz w czasie procesji eucharystycznych. Zwykle jest bogato dekorowana, w kształcie promieniującego słońca albo krzyża.

Ofiarowali: Kazimierz i Józef Balukomiowił oraz Kazimierz i Feliksa Merszkiewiczowie.

Serce otoczone cierniem

“Lecz gdy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok i natychmiast wypłynęła krew i woda.” (J 19, 33-35)

W latach 1673-1675 św. Małgorzacie kilkakrotnie ukazywał się Chrystus z Sercem na piersiach przebitym i opasanym cierniową koroną, z którego wytryskują płomienie miłości, a w ich centrum jest krzyż. Podczas objawień Chrystus zapewnił ją o nieskończonym Miłosierdziu dla ludzi. Żądał ustanowienia święta ku czci Jego Serca w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała oraz odprawiania specjalnego nabożeństwa. Wiernym, którzy będą oddawać cześć Boskiemu Sercu, obiecał wiele łask.

Ofiarowali: Michael i Anna Rudka.

Dolana część witraży, poświęcona jest ofiarodawcą.

Słup z biczami

“Wówczas Pilat wziął Jezusa i kazał Go ubiczować. A żołnierze upłótszy koronę z cierni, włożyli Mu ją na głowę i okryli Go płaszczem purpurowym. Potem podchodzili do Niego i mówili: "Witaj, Królu Żydowski!" I policzkowali Go.

J 19, 1

Biczowanie było normalną dopuszczalną karą rzymskiej prokuratury. Prawo zezwalało na karę 40 batów na skazańcu. Biczowanie Jezusa było jednak tylko częścią Jego wielkiego cierpienia.

Ofiarowali: Marya Kielbasa i Anna Kielbasa.

Baranek, Krzyż i Księga

Św. Jan na początku 6 rozdz. Księgi Apokalipsy pisze, że ujrzał Baranka z Księgą z siedmioma pieczęciami. Baranek, krzyż i księga to nie tylko wizja św. Jana ale jst to Jezus Chrystus, Baranek Boży, (*łac. Agnus Dei*). Przez ofiarę Baranka przyszła wolność dla narodu wybranego (Wj 12, 1-11). Baranek Boży i ofiara z Baranka symbolizują Jezusa i Jego na ofiarę na Krzyżu, którą Jezus złożył dla odkupienia ludzkości. (Iz 53,7).

Ofiarowali: Jan i Zofia Samborscy.

Pismo Święte i Krzyż

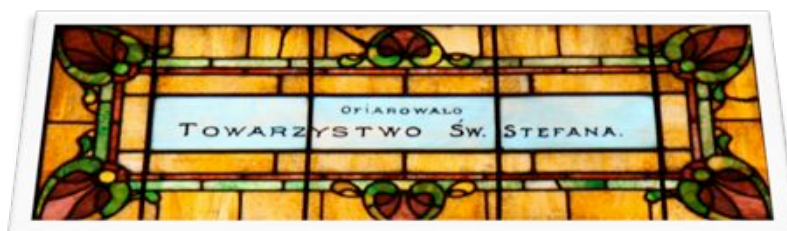
Księga Ewangelii Świętej i krzyż to kolejny dobrze znany symbol. Ewangelie święte opowiadają nam o życiu naszego Zbawiciela. Każda z nich odkrywa przed nami jakąś prawdę o Jezusie. Mateusz mówi nam o Człowieczeństwie Jezusa. Marek świadczy, że Jezus jest zapowiadany Mesjaszem. Łukasz przedstawia Chrystusa jako obiecanego Kapłana. Jan daje piękne świadectwo o Bóstwie Jezusa. Krzyż na którym Jezus ofiarował swoje życie, jest jak pieczęć potwierdzająca prawdę Pisma.

Ofiarowało: Towarzystwo św. Stefana.

Kotwica

Kotwica, która utrzymuje statek w jednym miejscu była przez wieki symbolem chrześcijan, którzy pokładali swoją wiarę, ufność i nadzieję w Chrystusie, w Kościele. Kościół jest jak okręt, który pomaga nam pływać po głębinach morskich i pokonywać wszelkie niebezpieczne fale codziennego życia.

Ofiarowało Towarzystwo św. Stefana.

Dopełnieniem piękna wszystkich witraży jest Rozeta, która jawi szczególnie imponująco, kiedy patrzymy na nią od środka kościoła. Szczególnie wdzięcznie jawi się mały aniołek w samym środku Rozety.

Możemy sobie tylko wyobrazić co myśleli przed wiekami wierni odwiedzający świątynie z wielkimi witrażami. Bardzo często były one dla nich niczym żywa biblia. Szczególnie ci wszyscy, którzy nie umieli czytać mogli przeżywać historie z Pisma św. jakby oglądali telewizję. Światło słoneczne przenikające kolorowe okna, sprawiało, że wszystko ożywało. Na pewno kolorowe i pełne symboliki witraże przyczyniały się do pogłębiania wiary i do lepszego przeżywania mistycznego spotkania z Bogiem w świątyniach.

Czy my dzisiaj, kiedy widzimy piękno witraży kościelnych nie mamy podobnych uczuć? Czy nie pomagają nam one abyśmy się lepiej modlili i byli wdzięczni za wszystkie łaski i błogosławieństwa, które nieustannie otrzymujemy od Boga?

